

‘Zwaar christelijk, autistisch, alcoholist, homo: maakt niet uit’

Herkennt ú de homo?

Kort geleden meldde de Engelse Law Society dat Engelse homo's en lesbiennes in de advocatuur zouden worden geconfronteerd met bedekte vormen van discriminatie, iets wat vervolgens door veel Engelse advocaten werd bestreden. De redactie vroeg zich af hoe het zou zitten in Nederland. Is homoseksualiteit, of biseksualiteit, een issue? Valt het te peilen? Dat zette redactielid Albert Ploeger aan tot onderstaand stukje.

Ik ken de provincie niet. Ongetwijfeld is het daar meer huisje-boompje-beestje en zijn de meeste homo's naar de stad getrokken, maar dat kan ook een vooroordeel zijn. Mijn ervaring is dat de advocatuur een beroep is dat bij uitstek door opportunisten wordt beoefend: zolang de ander zijn werk goed doet kan het ze geen donder schelen wat de ander is of in zijn vrije tijd doet. Zwaar christelijk, autistisch, homo, alcoholist: maakt niet uit.

De advocatuur is ook een vrij beroep, en dat trekt traditioneel veel andersdenkenden. Welke beroepsgroep kent homoseksuele iconen, anders dan artistieke beroepen en kappers en stylisten? De advocatuur! Neem Gerard Spong en Oscar Hammerstein.

Wel zijn de grotere maatschappen voornamelijk opgebouwd uit – op het oog – traditioneel levende mannen ('white male caucasian, married with children, having a dog, driving a Volvo/Saab/MPV, with a second house in France'). Er is volgens mij niet zozeer een weerstand om homo's toe te laten, maar veelal willen homo's hun leven niet zo inrichten, evenmin als (hetero)vrouwen overigens, die het zich ook niet kunnen permitteren om 's ochtends vroeg het huis te verlaten en om acht uur 's avonds een draaiend huishouden weer binnen te lopen, zich te laten verzorgen en 's avonds laat en in het weekend 'nog even wat werk te doen'.

Ongetwijfeld is en blijft homoseksualiteit iets waar 'ik he-le-maal geen probleem mee heb (als mijn zoon of dochter het maar niet is!)'. Niemand zal zeggen: 'Je bent homo? Wat leuk!' Dus er zal altijd een ondertoon van angst, onbegrip en ontkenning zijn. 'Hem partner

maken? Tja, hij is toch anders. Nee, niet omdat hij homo is, daar heb ik geen enkel probleem mee. Maar, wat zal ik zeggen, hij is toch minder met zijn vak bezig.' Of zoiets. En wat denken de cliënten? Ja, je weet het toch nooit.

Peilen heeft geen enkele zin. Er is geen echte discriminatie of 'niet gesteld zijn op' ('Juist niet. Het zijn vaak hartstikke leuke mensen!'). En de (onbewuste) discriminatie die er wel is, die geeft men niet toe aan zichzelf. Die valt dus niet te peilen.

Een lekkere nicht als advocaat, dat ligt moeilijk, maar geldt dat ook niet voor veel uitgesproken hetero's? Er is een sociale code die voor iedereen opgaat. En in de advocatuur kan je altijd nog je eigen kantoor beginnen. Dus de advocatuur neerzetten als homo-onvriendelijk, lijkt mij volkomen onjuist. Ik denk wel dat de tolerantie een dun laagje vernis is, die als het laagje er om wat voor reden ook af zou vallen zo kan omslaan in intolerantie, in de tolerantie van 'Ja, maar jij bent anders. Aan jou merk je niet dat je homo bent.'

Echt liberaal zou het pas zijn als homo's openlijk – zoals te doen gebruikelijk in een groep heteromannen – zouden kunnen zeggen 'Wat een lekker ding!' e.d. Maar dat zou men zó overdreven vinden – 'te koop lopen met je homoseksualiteit'. Nee, men mag toch wel verwachten dat je je inhoudt. Toch?

*Reacties naar redactie Advocatenblad, per adres:
Linus.Hesselink@reedbusiness.nl*